

Kertomus Harjavalcan pitäjässä
Saamanmaen entuudessa asemaa 1906 te
 temistäni tutkimuksista.

[Kertomuksen kuuden läsemäpiirrostaa,
 ja valokuva ja list. Mus. Luet. 4718:3-1517-42]

Suuresta Saamanmaen loytoalueesta, joka
 kesällä 1905 kartotti, nivellerasi ja osaksi tutkitti
 Ti maisteri Juhani Rinne, lähellä joulukuussa 1905
 isäntä Laurila edelleen museoon joutuvan kiviesi-
 neitä (H. M. 4644). Koska löytösuhteet olivat joissain
 määrin epäselvät sai alkuperästäni määräyksen
 kesällä 1906 prikaatia käytessään ottaa asiaa sellon

isäntä Laurila ei enää asu Saamanmaen tor-
 passa vaan on muuttanut pienemmän hankimalleen
 palstatalle no. $1\frac{1}{2}$ km. Tästä ^{hakkoon} esineet sanoi hän löy-
 taneensa Saaman Torpana seuraan etelään, sen itä-
 puolisesta päädyistä mentäessä ensimäiseksi ja toisesta
 siitä kohtaan mistä kulmasarka alkaa. (vt. muun-
 ter maisteri Rinnén kartalle Tekemääni kohipuusta)

Saamanmaen luosta Isonmaen Torpan alapuolee-
 la olevista pelloista ostiin siellä tarvittu hiomakivet
 H. M. 4718:17-38, joista yksi on aivan ehjt ja hyvin säily-
 nyt. Tältä kohtaa ei ennen löytöjä tunnettu, ja olen
 löytöpaikan kartalle merkinnyt.

Viela lisäksi onnistui Saamanmaen saanta-
 luopan eteläisestä ennen tutkimatomaasta syriästä
 (vt. kartta) saada siihen läsihiomin palasen ja joutuvan
 savastian palasia no. 40 cm. vahvuista kulttuuriker-
 roksesta enimmäkseen 25 cm. syvyydestä pinnan alla.

Sodistamassa Tämän seudun runsasta liikkaukis-

ta asukkusta ovat, paitsi Toisessa yhteydessä maini-
tut Sievin ja Saalperin löytöt, myös ne 7 hiomakivejä
tai hiomakiven paikasta, joita ostin (H. M. 4718:3-9) jo joitka
olivat aikoinaan löydettyjä Harjavallan Tuuli Falon
maata ympäröivistä pelloista. Mainittakoon myös, että
edellä puhheenä olevat isäntä Teeli Laurila on levällä
1906 löytämäst jy Porin museon johtaja M. Kauppisen muka-
nyt löytämänsä kivesineen, joka on tavallaan Harjavallan
Lapilan maalla Alkonpään Torpan luota maantien
syvyyssä olevasta hietakuopasta. Paikka on Isonmäen
torpasta itänpäin kuljetuissa n. 1 km. päässä.

Paitti näillä kivikautisilla tutkimuksilla katsoi
olevani pakotelttu tutkimaan ainakin Toisen niestä
kahdesta kivivareesta, joita kohtouvat Saaman Torpa-
luona, sen pohjoispuolella avan keccarin syrjässä (ks.
Mäist. Rinteen kastaa) Saaman Torpan ent. Väki oli näet
käytämäst varetta kaikeleaisena kaatopaikkana, kuten
selvästi tutkittaisissa tulikirjauksissa, ja leonkuoleisesta
oli vaara tarjona, ettei kiuhaessa mahdoleisesti olleet
hankkakuvia Tämän johdosta turneeltuusi.

Kiivas, jonka suuruis oli 8 ja 9,20 m. läpimittalehden,
sekä 74 cm. korkeudelleen, tutkittiin samaan tapaan kuin
Saalperin varret (ks. kertomusta niestä). Se on n. 10 m. ylä-
puolella Saaman SSW suunnassa kallervasta joesta, ja itä-
puolellaan olevasta Matacasta alennuksesta 8,194 m. — Va-
reen itäosassa oli seura kehä, joka oli tehty melko suuri
ta kivistä, joiden suuruus oli 60×30 , 75×50 j. n.e. Muilla
kuin itäpuolella ei kehää ollut suomattavissa, ja itse
varressa ei myöskään ollut minkäänlaista rakennukse-
tapaista. Kivet olivat enimmäkseen niichen nostamai-
sia, vaikka poljalla ollakin jo kuitenkin suurempi kivi, mutta
sen ohessa oli varressa kanttaaltaa, ja varsinkin pohjalla
summalon määrä pieniä kivisirpaleita l. laakoja, joilta
pohjan tarkastaminen ja varsinkin seulominen oli erittäin
vaikeata.

Vareesta löytyni suurta osaa pikkia pohjaa erilaisia esineitä, poroslinia, tiilikiven siroja, lyijyfragmentti, leita, muun kororia y. m. muistojä Saamen torpan asukkaista. Sen lisäksi tarvittiin havaatenkin kivikivilaadun kappaleita, joilla olivat laakakivien seassa, kumpikin lähempan vareen lansireunaan oivatka aivan pohjaesta. Esineet ovat luetteloit H. M. 4718: 39-41.

Kun tama vare oli nain kerjassa kunnossa, päätti tutkia sen viereisenkin. Sen suhde edelliseen seovia ja paraiten mainitni Rinneen tekemästä kartasta.

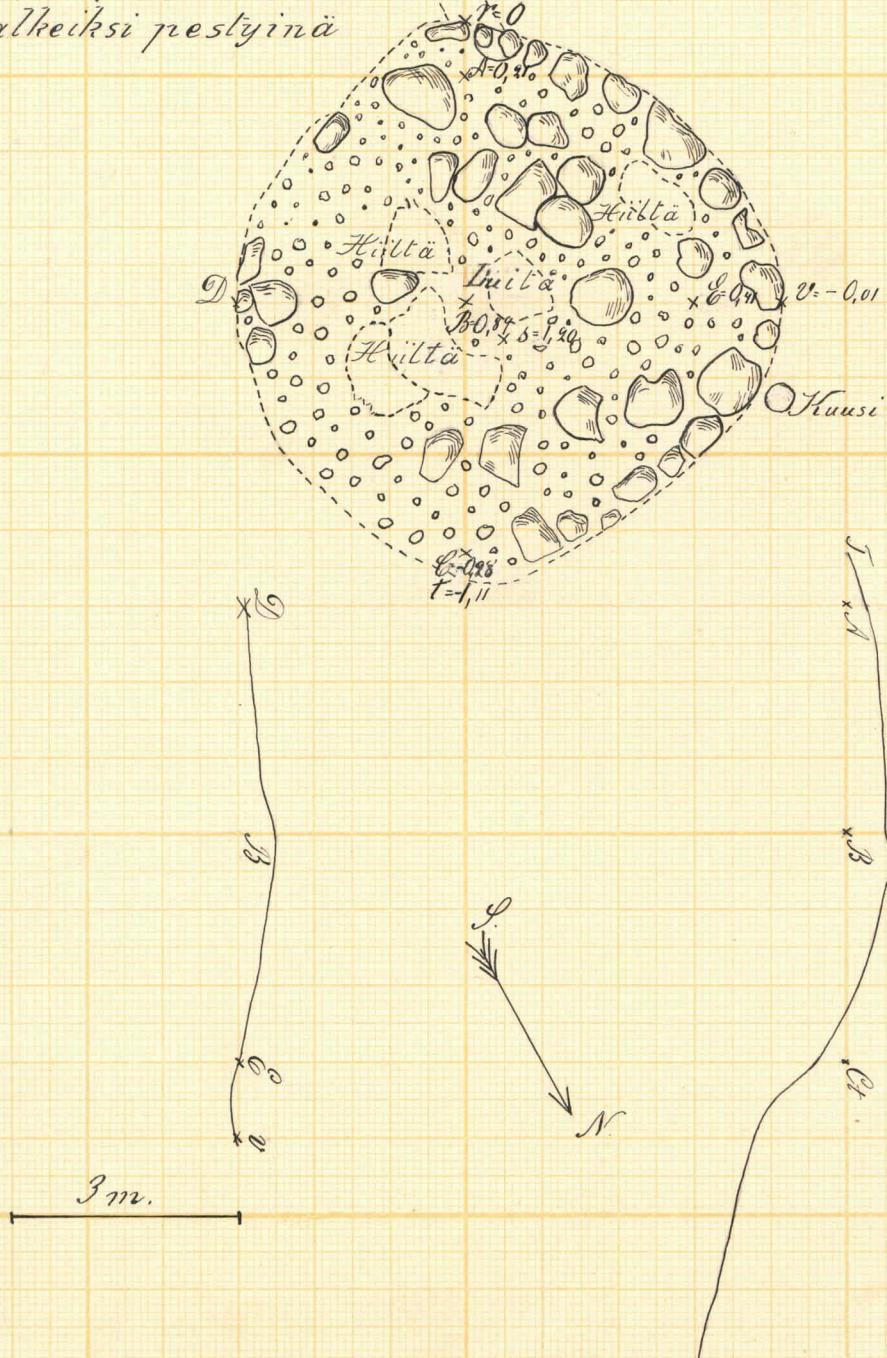
Tämän varren suuruus on jotenkin 7m. lepimittällen. Korkeus oli n. 130 m. Länsi- ja pohjoispuolella muodostuu reunan selvä kehä, jokseenkin suuriista kivistä. Niinikään olivat roakkio-kivetkin suurellaisia. - Pohja näkyi oleen 1,76 m. alapuolella rannion huipun. Pohjassa ei näkynyt mitään kivilatomusta, mutta lännä oli ~~kohtu~~^{netti} kohdassa hüliaallita, joiden suurimmat näkyivät asemapiirroksesta. Jotkin keskessä vareen oli luita (H. M. 4718: 42), joilla olivat kaikenlaakaiset värisä valkeikoi pestijauh. Päättäen tästä viime mainitusta asiasta, on rannio pronssikaudelta, vaikka mitään hautakalustoa ei siltä olekaan todistanassa.

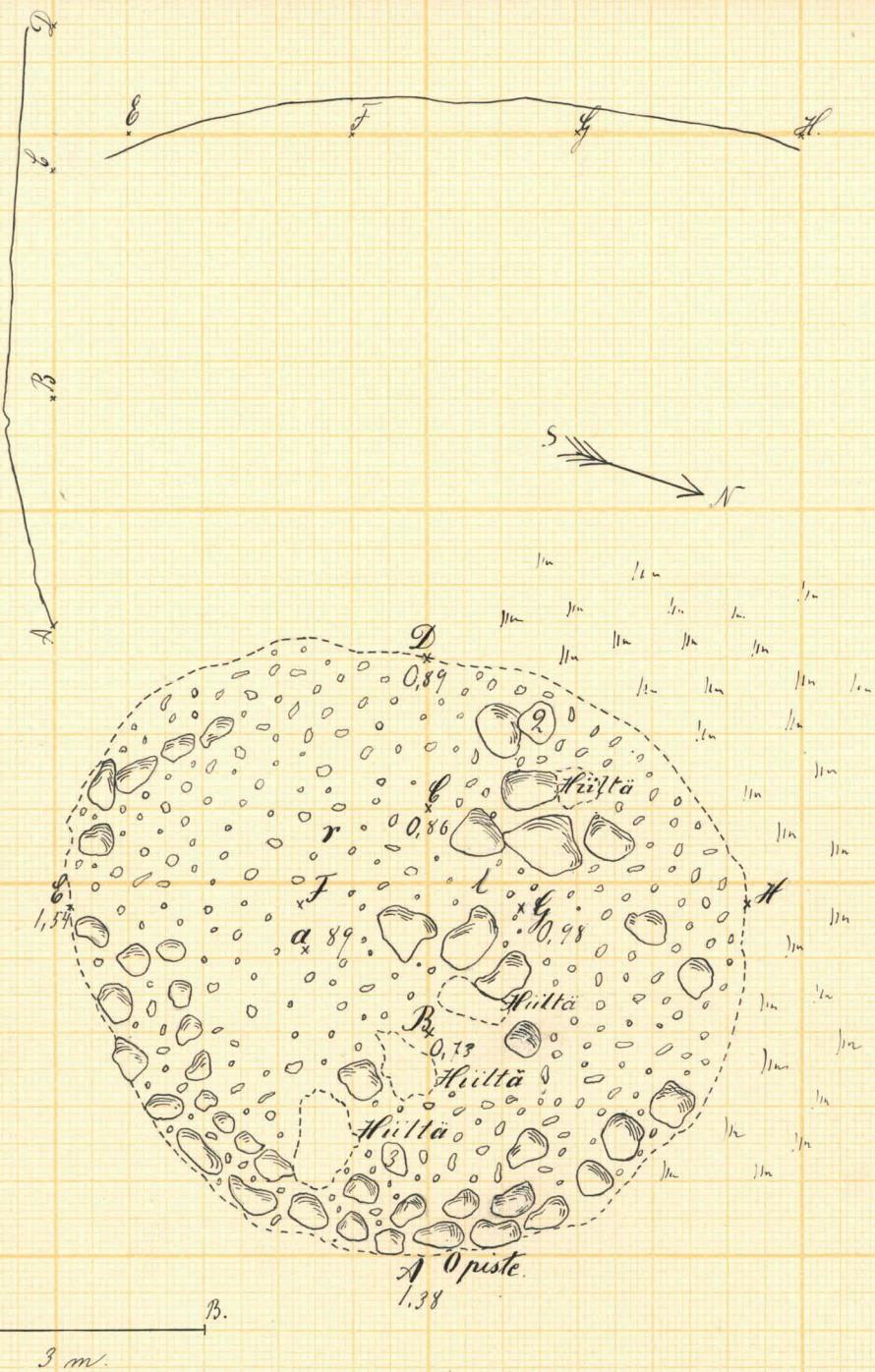
Heelsingissä, 8 p. jouluk. 1906

A. M. Gayrey

Saamanmäen vare №9.
19. VII. 1906.

Pohjasora n45cm. Pohja pienillä kivisiruksilla tikeään peitetty. Pölkkiö kivet ylimaljaaan suurehkoja vai voin miehen nostettavia maa kohdalla B 1,76. Luut kohtalovat olleet kahden laakakiven välissä valkeaksi pestyinä

Kiivas I Saamannmäellä Harjavallassa 18.II 1906.

Kiven suuruus 60x30 ja 75x50.

l-hiomakiven palanen 2 lyijyä 3 luun siru.

$$g = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

Harjavallan Saamannmäen Kiivas II

#198:47.

Valok. A. M. Faergren 1906.

Harjavallan Saamannmäen kivives I. 4128:48.

Valok. A. M. Faagren 1906.

Harjavalta. Saamannmäen kivives I.

A128:46.

Varoh. A. M. Fallgren 1906.